Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36569
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

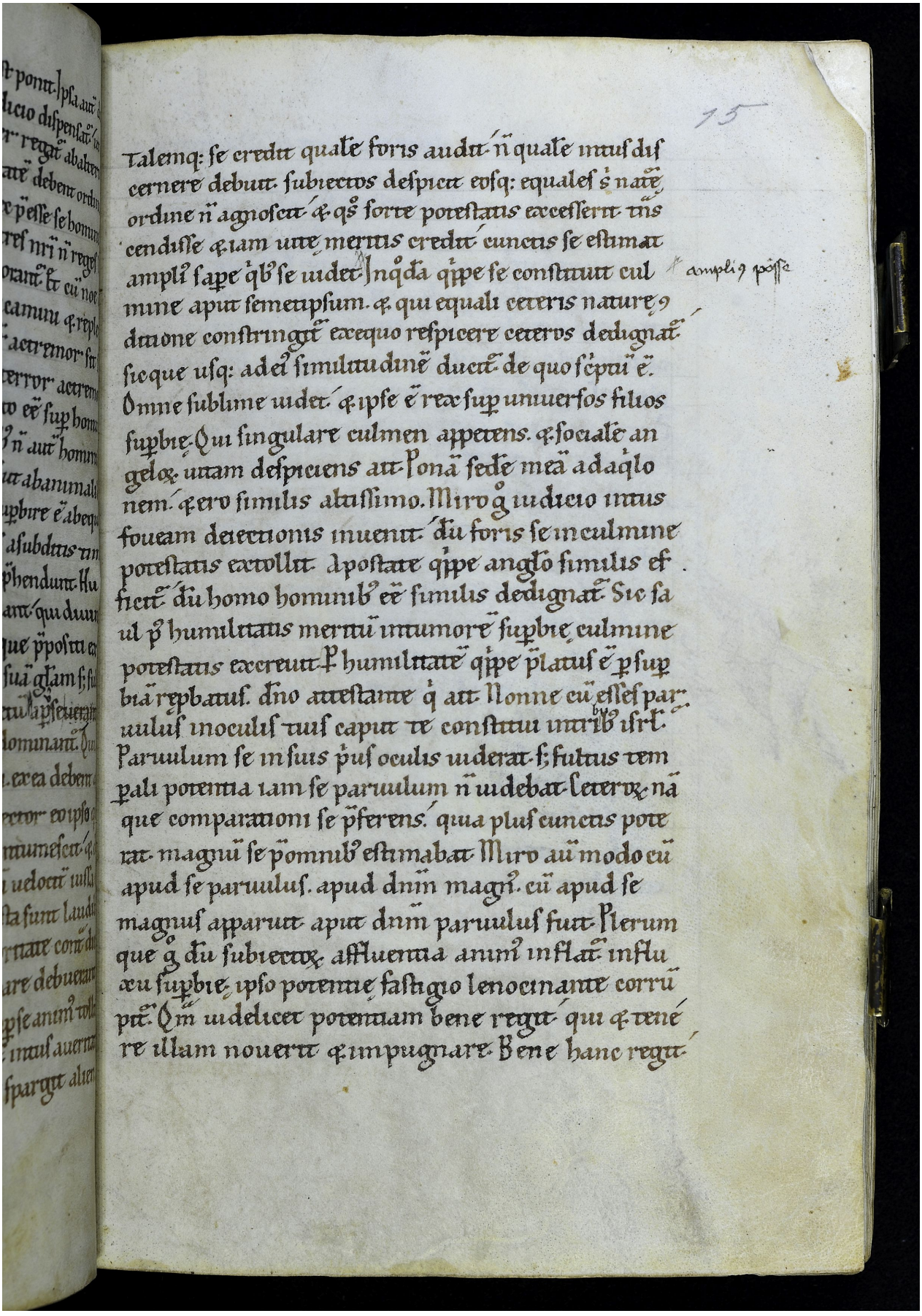

15

Talemq: se credit quale foris audit ñ quale intus dis
cernere debuit subiectos despicit eosq: equales s̄ natę
ordine ñ agnoscit & qs̄ forte potestatis excessisse tñs
cendisse ꝙam utę meritis credit cunctis se estimat
amplī sape q̄b̄ se uidet ⁊ nq̄da q̄ppe se constituit cul
mine apud semetipsum. & qui equali ceteris nature ꝙ
dnatione constringit excequo respicere ceteros dedignat
sicque usq: ad ei similitudinē ducit de quo s̄cpti ē.
Omne sublime uidet & ipse ē rex sup uniuersos filios
superbię. Qui singulare culmen appetens. & sociale an
gelo ꝝ utam despiciens ait ponā sedē meā ad aq̄lo
nem. & ero similis altissimo. Miro ḡ iudicio intus
foueam dilectionis inuenit dū foris se in culmine
potestatis extollit. apostate q̄ppe angelo similis ef
ficit dū homo hominib̄ ee similis dedignat. Sic sa
ul p̄ humilitatis meritū intumore superbię culmine
potestatis excreuit. p̄ humilitate q̄ppe p̄latus ē. p̄ sup
biā repbatus. dno attestante q̄ ait. Nonne cū esses par
uulus in oculis tuis caput te constituu intribꝰ isrl.
Paruulum se in suis p̄ius oculis uiderat. ⁊ futuis tem
palibus potentia iam se paruulum ñ uidebat. ceteros
que comparationi se p̄ferens. qua plus cunctis pote
rat. magnū se p̄ omnib̄ estimabat. Miro aū modo cū
apud se paruulus. apud dnm magn̄. cū apud se
magnus apparuit. apud dnm paruulus fuit. Plerum
que ḡ dū subiectoꝝ affluentia animū inflat. influ
xu superbię ipso potentię fastigio lenocinante corru
pit. Q̄m uidelicet potentiam bene regit qui & tenē
re illam nouerit & impugnare. Bene hanc regit